

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΟ...

«Φως» στο τούνελ!

ΑΠΟΣΤΟΛΗ: ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΑΜΑ

Διασχίζοντας την έρημο του Σινά, φτάνουμε στο συνοριακό φυλάκιο της πόλης Ράφα. Μια πόλη χωρισμένη στη μέση: στην αιγυπτιακή και την παλαιστινιακή. Ενα μικρό τείχος περίπου 8 μέτρων με ηλεκτροφόρα σύρματα -που είχαν τοποθετήσει Ισραηλινοί- χωρίζει τις δύο πλευρές. Τα σύνορα κλειστά, το εμπάργκο σκληρό.

Δεκάδες φορτηγά φορτωμένα παραμένουν αραγμένα στην αιγυπτιακή πλευρά. Δημοσιογράφοι του Αλ Τζαζίρα, της ιταλικής τηλεόρασης, Ιορδανοί μηχανικοί παζαρεύουν με τους βεδουΐνους τη διέλευσή τους μέσω των «τούνελ». Ζητούν αμοιβή 300 ευρώ.

Αιγύπτιοι αστυνομικοί επισημαίνουν τον κίνδυνο: «Πολλοί έχασαν τη ζωή τους. Άλλοι από ασφυξία, άλλοι γιατί πέφτουν τα τοιχώματα. Το έδαφος στην έρημο δεν είναι σταθερό, είναι αμμώδες».

Περνώντας στην παλαιστινιακή πλευρά κατευθυνόμαστε στην περιοχή με τις υπόγειες σήραγγες. Δύο άνδρες της Χαμάς μάς συνοδεύουν «γιατί η περιοχή είναι επικίνδυνη». Επισημαίνουν ότι «πρέπει να παραμείνουμε για λίγο αφού εδώ οι ισραηλινοί βομβαρδισμοί συνεχίζονται καθημερινά».

«Τα περισσότερα όπλα έρχονται από τη θάλασσα», διευκρινίζει ο Ιμπραήμ. Σχεδόν όλα τα σπίτια της συνοριακής περιοχής είναι βομβαρδισμένα. Εξηγεί πως «τα περισσότερα στο εσωτερικό τους έκρυβαν την είσοδο μιας υπόγειας σήραγγας. Μεταφέρουν τρόφιμα και ανθρώπους. Υπολογίζουν ότι υπάρχουν 800 τούνελ, στην πραγματικότητα είναι 1.500 και φτάνουν μέχρι τη θάλασσα. Ολη η περιοχή των συνόρων είναι σκαμμένη».

Δίπλα μας, γυαλίζουν στον ήλιο δεκάδες πλαστικά σκεπάσματα θερμοκηπίων. Ο Ιμπραήμ, καθησυχάζοντας τους Παλαιστίνιους που συγκεντρώνονται ανήσυχοι, εξηγεί ότι τα πλαστικά σκεπάζουν εισόδους τούνελ. Ενα από αυτά, μπροστά μας είναι βομβαρδισμένο. Ανδρες της Χαμάς μαζεύουν τον πύραυλο που δεν έχει εκραγεί. Παιδιά 9-12 χρόνων σκάβουν τη βομβαρδισμένη είσοδο της σήραγγας.

Ασθενοφόρα τρέχουν και μαζεύουν τραυματίες. Πολλά τούνελ πέφτουν και πλακώνουν τα παιδιά που σκάβουν, καθημερινά μαζεύουν δεκάδες τραυματίες. «Πάνω στα τούνελ βρισκόμαστε», απαντούν. Διευκρινίζουν ότι σκάβουν 250-300 μέτρα, δηλαδή μια απόσταση που περνά τα αιγυπτιακά σύνορα. Εχουν 30-40 μέτρα βάθος, κατεβαίνεις με σχοινί μέσα σε καλάθι. Διευκρινίζοντας ότι τα τούνελ που περνούν όπλα είναι διαφορετικά. Εχουν πολλαπλές εισόδους και εξόδους. Ωστε αν χτυπηθεί μία είσοδος, υπάρχουν άλλες.

Της Γης ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ

**Της ΚΟΡΙΝΑΣ
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Eνα φάσμα πλανάται πάνω από την Ευρώπη: το φάσμα της κρίσης. Ολένα και περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες μπαίνουν σε ύφεση και χιλιάδες εργαζόμενοι προστίθενται στα πλήθη των ανέργων. Απεργίες και διαδηλώσεις σημειώνονται σε καθημερινή σχεδόν βάση από τη Γαλλία ως τη Λιθουανία κι από τη Βουλγαρία ως τη Βρετανία.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Η Ισλανδία είναι η πρώτη χώρα η κυβέρνηση της οποίας έπεσε θύμα της κρίσης. Και δεν έχουμε δει τίποτα ακόμα.

Η μέχρι πρότινος ανθηρή ιρλανδική οικονομία σήμερα είναι αυτή που έχει πληγεί περισσότερο απ' όλες τις οικονομίες της ευρωζώνης. Σε τέτοιο σημείο, μάλιστα, που οι Ιρλανδοί, σύμφωνα με νέο γκάλοπ, να τάσσονται υπέρ της συνθήκης της Λισαβόνας, την οποία είχαν απορρίψει σε πολλές χώρες, ακόμα και σε εκείνες με προηγμένη οικονομία».

«Η κοινωνική αναταραχή θα ενταθεί σε ολόκληρη την Ευρώπη και ενδέχεται να λάβει διαστάσεις κοινωνικής έκρηξης, σοσιαλπάζει η κρίση», προβλέπει σήμερα ο οικονομολόγος Ρόναλντ Τζάνσεν από την Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Εμπορίου (ETUC). «Κι αυτό δχι μόνο επειδή χάνονται συνεχώς θέσεις εργασίας, αλλά κι επειδή τα εργασιακά κεντημένα θα θιγούν από εργοδότες οι οποίοι θα πουν “αν θέλεις να κρατήσεις τη δουλειά σου, πρέπει να δεχτείς περιορισμό στο μισθό ή σε κάποια επιδόματα”».

Ενας άλλος παράγοντας που δημιουργεί ανησυχία για γενίκευση των αναταραχών, είναι το γεγονός ότι το 2009 αποτελεί εκλογική χρονιά για την Ευρώπη. Εκτός από τις ευρωελογίες του Ιουνίου, θα διεξαχθούν βουλευτικές ή προεδρικές εκλογές σε αρκετές χώρες όπως η Γερμανία, η Σλοβακία, η Λιθουανία, η Βουλγαρία και η

ΛΕΤΟΝΙΑ

Η οικονομική κρίση έβγαλε στους δρόμους τους Λετονούς. Και όταν ακόμα οι ψυχροί Ισλανδοί «τα σπάνε» σαν θερμοάιμοι Μεσογειακοί, τότε τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά. Και ίσως γίνουν ακόμα σοβαρότερα, όταν το 2010, το μέσο ποσοστό ανεργίας σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες θα αγγίζει το 10%.

Σε αυτό το κλίμα, πολλά ευρωπαϊκά ΜΜΕ και αναλυτές θυμούνται τα «Δεκεμβριανά» της Ελλάδας. Οπως θυμούνται και τους φόβους του Σαρκοκί για εξαγωγή του φαινομένου, αλλά και την προειδοποίηση που είχε απευθύνει ο πρόεδρος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, Ντομινίκ Στρος-Καν: «Η κοινωνική αναταραχή μπορεί να ξε-

ουκρανία. Η προεκλογική περίοδος αποτελεί σχεδόν κατά κανόνα περίοδο έντασης και πόσο μάλλον όταν διεξάγεται σε κλίμα γενικότερης κρίσης και ανασφάλειας.

Που θα οδηγήσει όλο αυτό; Σε μια εντονότερη φιλοποίηση των πολιτών και σε μια στροφή προς τα αριστερά ή, αντίθετα, σε άνοδο της άκρας δεξιάς και της ξενοφοβίας;

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Η απεργία στα βρετανικά διωλιστήρια κατά της πρόσληψης εργατών από την Ιταλία και την Πορτογαλία ή δηλώσεις όπως εκείνη του ιταλού υπουργού Εσωτερικών Ρομπέρτο Μαρόνι ότι «με τους λαθορομετανάστες πρέπει να είμαστε κακοί και όχι καλοκάγαθοι» -και μάλιστα σε μια χώρα στην οποία παρατηρείται ένα ανησυχητικό κύμα ξενοφοβίας- δεν αποτελούν αισιόδοξους οιωνούς.

Γερμανία, Βρετανία, Ιταλία και Γαλλία δρισαν μια μίνι συνάντηση για τις 22 Φεβρουαρίου στο Βερολίνο, με στόχο να προετοιμαστούν για τη σύνοδο της G20, που θα γίνει τον Απρίλιο. Γύρω από ποιον άξονα θα κινηθούν όμως;

Σε μια εποχή που η νέα κυβέρνηση στις ΗΠΑ φαίνεται αποφασισμένη να ασκήσει γερό έλεγχο στην οικονομία και το περιοδικό «Time» «ανακαλύπτει» τον Μαρξ, οι μεγάλοι της Ευρώπης αγωνιούν για τη διάσωση του νεοφιλελεύθερου μοντέλου παρά για τις στρατιές των ανέργων και τους δείκτες της φτώχειας. Ισως μια ματιά στο «Κεφαλαίο» να τους βοηθούσε λίγο. Στην ανάγκη, ακόμη και από το «Time»...

